ANUL IV—No. 1040. EDIȚIA A DOUA SAMBATA 21 DECEMBRIE 1891

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

București, 20 Decembre 1891

Inainte saŭ înapoĭ?

Intrarea în minister a D-lor Carp Ghermani și Marghiloman, însoțită de declarația de supunere și de anihilare a junimiștilor față cu D. Lascar Catargiu, a readus pe tapet chestia moralitățeĭ politice a partidelor noastre monarhice.

Multe ziare din opoziție și-aŭ luat sarcina de a resfoi colecțiile *Monitoruluĭ oficial* saŭ ale organelor conservatoare de diferite nuanțe, pentru a da cititorilor exemple de modul cum se judecaŭ și se înjuraŭ ceĭ carĭ s'aŭ concentrat azĭ în jurul bugetuluĭ.

Din parte'ne, socotim că această osteneală e zadarnică și că nu aduce nicĭ un argument noŭ în lupta contra regimuluĭ conservator.

Moralitatea în politică a ajuns pentru partidele noastre vechĭ o plăzmuire ideală a unor mințĭ naive și politicianiĭ înși-șĭ sunt convinșĭ că nimenĭ nu le maĭ cere ceea ce eĭ nu pot să dea.

D. Carp a zis nu de mult, că venirea D-luĭ Lascar Catargiu la putere însemnează un pas înapoĭ în mersul progresiv al Statuluĭ român.

Azĭ D. Carp spune, că concentrarea conservatorilor de toate nuanțele sub conducerea unică a aceluiașĭ Lascar Catargiu este o garanție de propășire pentru țară.

Eĭ și? Ce urmează de aicĭ?

Nu vedețĭ că această contrazicere nu are nicĭ o înrîurire asupra mersuluĭ Statuluĭ nostru? D. Carp a zis și D. Carp s'a dezis. Fost-a aceasta un motiv care să'l împiedice de a maĭ fi ministrul M. Sale Carol I și *„una din ilustrațiunile partiduluĭ conservator?“* Nicĭ de cum.

De aceea să lăsăm de o parte vorbele politicianilor și să nu ne legăm de contrazicerile lor zilnice, căcĭ toțĭ se contrazic și toțĭ aŭ un mare dispreț pentru ceea ce zic și scriŭ.

Să ne gîndim la fapte. Să vedem, din punctul de vedere al intereselor poporuluĭ român, îngenunchiat și exploatat; din punctul de vedere al propășireĭ noastre economice și politice, concentrarea tuturor elementelor monarhice conservatoare este ea un pas înainte orĭ un pas înapoĭ?

Aceasta este întrebarea de căpetenie ce trebue să ne punem înainte de a merge la vot; la ea vom respunde în momentul, în care va trebui să ne punem buletinul în urnă.

In patru anĭ de regim conservator cu diferite etichete, cu ce s'a ales poporul, țĕranul stors de muncă și decimat de bolĭ? Toțĭ aceia carĭ s'aŭ înfruptat din buget în aceștĭ din urmă patru anĭ, și în special junimiștiĭ, își fac o fală din legea vînzăreĭ bunurilor statuluĭ la țăranĭ.

Eĭ se laudă cu această așa zisă reformă și întemeiațĭ pe dînsa, îndrăznesc a batjocori numele de democrat împodobindu-se cu dînsul.

Eĭ bine, legea aceasta este o adevĕrată batjocură, o dovadă de disprețul pe care conservatoriĭ de toate veacurile îl aŭ pentru țĕran. Când va veni la ordinea zileĭ chestiunea creditelor agricole, vom arăta cu fapte, cu cifre și cu nume cât de mizerabilă e această pretinsă reformă și câte nenorocirĭ a adus ea pe capul bieților țĕranĭ, pe lângă cele de maĭ nainte.

Faptele conservatorilor de toate gradele, azĭ contopițĭ, vorbesc cu o elocuență zdrobitoare. Fața cu ele toate vorbele și contrazicerile D-luĭ Carp nu însemnează absolut nimic.

Nu voim să readucem pe tapet chestia rĕscoaleĭ țĕranilor, cauzele eĭ și chipul barbar în care a fost înăbușită, căcĭ ar fi să ne abatem prea mult de la ceea ce ne-am propus să facem astă-zĭ.

D. Carp este azĭ ministru al domeniilor. Aceasta însemnează că aristocrația țĕrănească, posesoriĭ de 25 hectare, vor începe a se întrupa, a deveni o realitate. Reacțiunea se va întinde și în sate, după cum a umplut orașele. Absolutizmul monarhic, visat de actualiĭ cârmuitorĭ, va căuta sprijin în nenorocita și inconștienta populație rurală. Cu 25 hectare de pămînt, scump plătite de țĕranĭ, regimul burtăverzimeĭ reacționare și monarhiste va cumpĕra o parte din țĕrănime, pentru a încătușa maĭ ușor pe cea-l'altă.

Conservatoriĭ pretind, că aŭ făcut reforma magistratureĭ — eĭ zic chiar a justițieĭ — când aŭ asigurat un venit pentru toată viața câtor-va zecimĭ de rude și prietinĭ aĭ lor. Dar poporul este astă-zĭ tot așa de lipsit de dreptate, ca și maĭ înainte. Justiția pentru dînsul este un haos, care-l înghite și cenușa din vatră.

Acesta este un fapt, care vorbește cu maĭ mult talent în potriva reacționarilor, de cât ar pleda pentru eĭ D. Al. Marghiloman.

Conservatoriĭ de sigur nu vor da poporuluĭ justiție gratuită și lipsită de formalitățile vexatoare de azĭ, carĭ fac din ea o adevĕrată negațiune.

Generalul Lahovary, eroul rescoalelor țĕrăneștĭ, va face de sigur fericirea (?) poporuluĭ român,— degenerat și nenorocit, — prin mărirea și permanentizarea întregeĭ noastre armate, prin cheltuelile enorme, pe care le cere sudoreĭ țăranuluĭ, în numele patriotizmuluĭ.

Ce să ne întindem maĭ departe? Faptele staŭ dinaintea ochilor fie-căruia. Conservatoriĭ de toate nuanțele azĭ unite, în ceĭ patru anĭ aĭ zbuciumatuluĭ lor regim, s'aŭ arătat în chestiile interioare de un reacționarizm feroce.

Am atins numaĭ în treacăt douĕ treĭ ramurĭ de activitate; dacă am vorbi de administrația propriŭ zisă, de mult lăudatul lor sistem financiar cu totul fiscal și retrograd; de *faptele* și tendințele lor în chestia învățămîntuluĭ public; de lucrările publice pe carĭ le execută, am putea aduna material pentru un rechizitoriŭ implacabil în potriva lor.

Dar în politica generală? Dar în tendințele lor exterioare și în activitatea lor pentru a introduce regimul absolut al Regeluĭ, am găsi oare motive de a-l susține? Fără îndoială, că nu.

Toate ministerele lor aŭ venit la putere numaĭ *prin încrederea Regeluĭ* și aŭ căutat să se mențină prin frauda electorală. Toată activitatea lor a fost îndreptată numaĭ în spre cucerirea favoreĭ regale cu orĭ-ce preț și concentrarea lor de acuma are un țel cu desăvârșire păgubitor poporuluĭ neemancipat și țĕreĭ întregĭ.

De aceea, întemeiațĭ pe fapte, noĭ susținem că concentrarea conservatorilor sub un singur șef— care nu este Lascar Catargiu, ci Carol I—este un pas uriaș înapoĭ.

Singurul gînd al alegĕtorilor, în momentul de a vota, trebue să fie acela de a scăpa țara de regimul reacțiuneĭ regale votând contra candidaților stăpânireĭ.

N. Pavel.

SALA TEATRULUI PASTIA

Duminică 5 Ianuarie 1892

Ora 1½ dupe amează

INTRUNIRE PUBLICA

La care su-bsemnatul invită pe alegătoriĭ Colegiuluĭ 2 de Iașĭ

Alex. V. Beldimanŭ
Directorul Ziaruluĭ «Adevĕrul»

O INFAMIE

Ziarul **Era Nouă** *din Iașĭ, care tot deauna face mult caz de obiectivismul sĕŭ, în Nr. 115 din 15 Decembrie, coprinde opt coloane de insulte grosolane, minciunĭ sfruntate și calomniĭ infame la adresa D-luĭ Petre Poni, fostul ministru al instrucțiuneĭ publice.*

Credem că discursurile D-luĭ Poni din Senat din Ianuarie trecut carĭ criticaŭ proectul D-luĭ Maiorescu nu îndreptățesc pe junimiștĭ a lua o atitudine atât de necuviincioasă, căcĭ nu cu insulte de hazna și invențiunĭ infame se combate un adversar de ideĭ.

Faptul acesta nesocotit al ziaruluĭ **Era Nouă** *este cu atât maĭ revoltător cu cât D. Poni, fiind un bărbat de o mare valoare științifică, de o activitate rară și de o corectitudine ireproșabilă în politică, impune respect și poate fi combătut, dar în tot cazul nu trebue a fi insultat și calomniat.*

Noĭ de la **Adevĕrul** *protestăm contra acestuĭ sistem infam de a sĕ țârî în sfera insultelor celor maĭ triviale adversariĭ de ideĭ.*

Terminând, facem o rugăminte D-luĭ P. Th. Missir, redactor al ziaruluĭ **Era Nouă** *și coleg al D-luĭ Poni, precum și D-luĭ Eugen Ionescu, de asemenea redactor la acel ziar, să bine voiască a ne declara dacă știŭ de acest infam articol și dacă sĕ fac solidarĭ cu cele conținute în el; căcĭ ne vine greŭ să admitem că D-lor pot aproba asemenea procedeurĭ necunoscute în lumea oamenilor serioșĭ și bine crescuțĭ.*

Argus.

Buletin dinasticometric

Pe ziua de 20 Dec.

OBSEVATORUL «*ADEVĔRULUĬ*»:

Voința Națională	0°
La Liberté	0°
Buna Credință	—3°
România	+15°
Naționalul	—1°+1°
Românul	—1°+1°
Lupta	—50°
Rezboiul vechiŭ	0°
Galațiĭ	00
Opiniunea	00
Acțiunea liberală . . .	00
Vocea Botoșanilor . . .	00
Tribuna liberală	00

Starea atmosfereĭ politice continuă să fie calmă.

Celsius II.

Scrisorĭ din Germania

Presa este, cu deosibire în Germania, o adevĕrată putere în Stat.

Nu însă prin influența ce exercită, căcĭ o asemenea influență nu e de cât firească într'o țară cu o opinie publică cultă, cu o frumoasă educație politică, dar prin marea solicitudine și grije ce'ĭ poartă Statul și maĭ mult încă — Procurorul.

Ea este pentru biata monarhie în Germania un adevĕrat „Enfant Terrible“ căcĭ indică nu numaĭ destrăbălarea partidelor ci și întreaga corupțiune a Statuluĭ monarhic, o indică tot atât de esact ca și un barometru presiunea aeruluĭ. De multe orĭ s'a zis că presa germană este cea maĭ servilă din Europa. Aceasta e numaĭ în parte adevĕrat. Are câte odată momente lucide de care's de mare folos pentru luminarea publiculuĭ, căcĭ în acele momente nu-ĭ lipsește curagiul de a spune lucrurĭ care o aduc imediat în intimitate cu censură, procuror și închisoare. De la căderea prințuluĭ de Bismarck, dar maĭ cu seamă de la căderea legeĭ contra socialiștilor ea nu încetează de a critica actele și atitudinea guvernuluĭ în diverse chestiunĭ arzătoare dar merge câte odată așa de departe că nu cruță nicĭ Tronul cu comentariile sale puțin măgulitoare pentru tînĕrul și energicul Wilhelm al II. Aceasta impune Statuluĭ „Celeĭ maĭ tarĭ monarhiĭ“ în Europa o supraveghiere și maĭ aspră a ziarelor, căcĭ într'un asemene Stat, păturile dirigente și superpuse aŭ cel maĭ mare interes ca „temelia“ instituțiuneĭ și tradițiile să nu fie sdruncinate prin divulgare de fapte compromițĕtoare în cel maĭ înalt grad.

Din nefericire legea contra preseĭ nu maĭ ajunge de a pedepsi pe toțĭ aceia ce abuzează de libertatea prea mare garantată prin Constituție, căcĭ ea nu face responsabil pentru orĭ și ce delict gazetesc de cât pe redactoriĭ-șefĭ, pe giranțiĭ ziarelor saŭ pe autoriĭ articolelor încriminate.

Spre a îngreuia decĭ și maĭ mult preseĭ exercițiul funcțiuneĭ saŭ maĭ bine zis al misiuneĭ sale, censura și procurorul printr'o argumentație foarte originală ad-hoc, aŭ făcut responsabilĭ și pe — corectorĭ. Spațiul nu ne permite de a arăta aicĭ „logica“ după care urmează în această privință poliția și ministerul public. Destul că nicĭ pedepsirea corectorilor n'a avut efectul ce se aștepta, căcĭ presa n'a încetat de a spune adevĕrurile crude când a avut de spus. Acuma procurorul a mers și maĭ departe cu călcarea legeĭ, maĭ bine zis cu abuzul putereĭ, făcênd responsabilĭ pentru articole grave și pe — mașiniștiĭ tipografieĭ în care se tipăresc ziarele! De astă dată însă și-a găsit Bacăul cum se spune la noĭ căcĭ până și presa maĭ monarhică de cât monarhul ridiculizează și condamnă aceste mĕsurĭ, care, după cum e și natural, nu pot de cât să maĭ îndârjască spiritul public. In frunte cu *Gazeta de Colonia*, toată presa conservatoare și național-liberală — de cea republicană și socialistă nu maĭ vorbim — protestează contra acestuĭ esces de zel din partea putereĭ și de astă dată se crede că lucrurile nu se vor mărgini numaĭ la un simplu protest. Afacerea va veni înaintea *Reichsgerichtuluĭ* din Lipsca (Curtea de casație) care, fără îndoială după cum se crede, va pune frâŭ zeluluĭ polițienesc.

Caracteristic însă e lucrul pentru actuala stare de lucrurĭ în Germania și pentru mijloacele la care se recurge în „cea maĭ puternică monarhie europeană“ spre a face să amuțească vocea adevĕruluĭ.

*

Ziarul nostru a publicat maĭ zilele trecute o mică statistică școlară din care reiese că 'n toată țara avem 3688 școlĭ. Spre complectarea eĭ maĭ publicăm și următoarele interesante date:

Acum doĭ anĭ a avut Germania — la o populație de 46 milioane de locuitorĭ — 60,000 de școlĭ cu 6 milioane de școlarĭ, ceea ce face 700 locuitorĭ pe o școală. Franța cu 37 mil. de locuitorĭ a avut 71,000 de școlĭ cu 5 milioane de școlarĭ, adică 500 locuitorĭ pe școală. Spania cu 17 mil. locuitorĭ a avut 29,000 de școlĭ cu 2 milioane de școlarĭ, adică 600 locuitorĭ pe o școală. Anglia cu 34 mil. locuitorĭ a avut 58,000 de școlĭ cu 3 mil. de școlarĭ, adică o școală la 600 de locuitorĭ. Italia are d'asemenea numaĭ 600 de locuitorĭ la o școală.

Din această statistică reiese lămurit că Germania în ceea ce privește numĕrul școalelor e în urmă chiar a Italieĭ și Spanieĭ. In ceea ce ne privește pe noĭ — presupunênd că numĕrul de 3688 de școlĭ al statisticeĭ publicate este esact—avem 1355 de locuitorĭ la o școală, socotind întreaga populație a RomânieĭI la 5 milioane.

Spre a avea numaĭ 700 de locuitorĭ la o școală, să ajungem adică pe Germania, care e în urma țĕrilor citate, maĭ avem nevoie de înființare a 2833 de școlĭ, aproape adică tot pe atâta câte avem până acum.

Aceste instructive date arată cât de puțin s'a făcut la noĭ pentru școală și cât de mult maĭ e de făcut. Lucrul, cu toate acestea, n'ar fi așa de greŭ dacă am avea în capul Statuluĭ oamenĭ iubitorĭ de lumină și de țară.

Rîpciuneanu.

Funerariile luĭ White

BERLIN, 19 Decembrie.—Inmormântarea luĭ Sir White s'a făcut azĭ, împăraratul era reprezentat prin majorul Huelsen; Impărăteasa Frederic representa pe Regina Victoria; aŭ asistat de asemenea corpul diplomatic printre carĭ ambasadorul otoman, generalul de Caprivi, D. Marschall. generalĭ și demnitarĭ. Cosciugul era acoperit de coroane minunate dintre carĭ aceea a împĕratuluĭ, a Impărăteseĭ, a împărăteseĭ Frederic, a Regineĭ Victoria, a prințuluĭ de Gales și a ambasadorilor streinĭ din Constantinopol. După parastas și bine-cuvîntare corpul a fost depus în cavoul bisericeĭ Hedwige.

Dinamita în Irlanda

DUBLIN, 19 Decembre. — O explozie s'a întîmplat în subteranele din Dublin Castel, reședința administrațieĭ; birourile așezate d'asupra acestor subterane aŭ fost distruse, dar nimenĭ nu a fost rănit, de oare-ce amploiațiĭ eraŭ toțĭ la dejun. Se crede că atentatul avea de scop să distrugă sala consiliuluĭ așezat d'asupra birourilor distruse și unde trebuia să se ție o ședință seară.

L-t. colonel Căplescu

Dăm aci textul raportuluĭ pe care D. general Lahovary ministru de rĕzboĭ 'l-a adresat M. S. Regeluĭ pentru reformarea L.-t. colonel Căplescu.

Din coprinsul acestuĭ raport, de şi foarte pĕrtinitor, reese totuşĭ că acest ofiţer superior e maĭ vinovat de cât victima luĭ locotenent Hackman, care suferă o pedeapsă pentru fapte sevîrşite de alţiĭ.

Locot.-colonel Căplescu Constantin, din regimentul 2 roşiorĭ, fiind trimis înaintea consiliuluĭ de anchetă al corpuluĭ III de armată pentru greşelĭ grave în serviciŭ, comise în calitate de comandant al reg. 2 călăraşĭ, acel consiliŭ, prin procesul-verbal încheiat la 2 Decembre a. c., s'a pronunţat în unanimitate de voturĭ că oficerul în cestiune este în cazul de a fi trecut în poziţie de reformă pentru faptele ce i se impută, ast-fel cum prevede alin. b) de sub art. 23 din legea asupra poziţieĭ oficerilor, promulgată la 24 Octombre a. c.

Cu ocazia prezentăreĭ dosaruluĭ acesteĭ afacerĭ, comandantul corpuluĭ III de armată, în acord cu propunerea consiliuluĭ de anchetă, făcută prin raportul Nr. 44, intervine în sensul de a se modifica avizul consiliuluĭ de anchetă în favorul acestuĭ oficer superior.

Sub-semnatul, însă, avênd în vedere faptele cu totul necorecte, comise în administraţia regimentuluĭ 2 călăraşĭ şi toleranţa culpabilă acordată de acest oficer superior locotenentuluĭ Hacman care, în calitate de comptabil al aceluĭ regiment, a comis o serie de furturĭ carĭ aŭ atras condamnarea sa la un an de închisoare şi destituire, precum şi risipa banilor depuşĭ de către călăraşĭ pentru a li se cumpĕra caĭ, şi carĭ aŭ fost delapidaţĭ din causa negligenţeĭ comandantuluĭ de regiment; găsesc că nu este locul, în casul de faţă, a solicita la înalta clemenţă a Majestăţeĭ Voastre preschimbarea avisuluĭ consiliuluĭ de anchetă în favoarea locotenentuluĭ-colonel Căplescu, cu atât maĭ mult că acest oficer superior, în urma faptelor comise, nu ar maĭ putea sta în capul unuĭ regiment, pe când comptabilul corpuluĭ ce comanda se găseşte sub povara uneĭ condamnaţiunĭ infamante, care de sigur că nu ar fi avut loc dacă comandantul de regiment 'şĭ ar fi făcut datoria şi ar fi fost la înălţimea funcţiuneĭ ce ocupa.

In vederea acestora, cu cel maĭ profund respect supun aprobăreĭ Majestăţeĭ Voastre alăturatul proiect de decret relativ la reformarea locotenentuluĭ-colonel Căplescu pentru greşelĭ grave în serviciŭ.

Vom reveni.

AFACEREA OVICĬ

Sub titlul de *Un cas grav* citim în *Naţionalul* :

Am anunţat asearĕ că soldatul Aron Ovicĭ din divisionul de jandarmĭ, s'a sinucis.

Rĕspândindu-se în oraş vestea că Ovicĭ s'a sinucis din cauza relelelor tratamente şi a persecuţiunilor suferite de la superioriĭ sĕĭ, ne-am dus imediat la domiciliul familieĭ defunctuluĭ pentru a lua informaţiunĭ.

Familia luĭ Ovicĭ, compusă din muma luĭ, o soră mare şi un frate de vre-o 17 anĭ, locueşte în strada Umbreĭ.

La rugăciunea noastră de a ne da amănunte despre moartea fiuluĭ sĕŭ, muma înecată în lacrămĭ, ne povesteşte cele ce urmează :

Ovicĭ a fost luat în armată, de şi era scutit dupĕ lege, fiind fiul cel maĭ mare al uneĭ vĕduve şi unicul sprijin al familieĭ. Fiind bine făcut şi înalt, a fost luat în divizionul de jandarmĭ. De când a intrat adică aproape de 9 lunĭ, nenorocitul băiat suferea cele maĭ grele persecuţiunĭ şi spunea că dacă nu reuşeşte să 'l mute, îşĭ ia lumea în cap. Muma neştiind ce să facă, se duce la **maiorul Baldovicĭ** şi 'l roagă plângând :

— Domnule maior, lasă pe fiŭ-meŭ să se mute la călăraşĭ cu schimbul; sunt femee săracă şi am o fată mare.

— Dă'mĭ fata Dumitale şi să fac pe Ovicĭ cumnat şi atuncĭ o să 'ĭ meargă bine; alt-fel nu 'l las.

Muma nenorocituluĭ ne-a afirmat, jurând, că maiorul Baldovicĭ i-a spus în două rândurĭ aceste vorbe.

Muma aleargă în dreapta, în stânga, roagă pe D. Mărgăritescu, sindicul Burseĭ, la care tînĕrul Ovicĭ fusese funcţionar, să depuie suma de 300 leĭ pentru a putea fi mutat la călăraşĭ cu schimbul. D. Mărgăritescu depune suma de 300 leĭ, şi graţie uneĭ înalte şi generoase protecţiunĭ. Ovicĭ primeşte ordinul de mutare în călăraşĭ pe ziua de 16 ale luneĭ curente.

Ovicĭ nu maĭ putea de bucurie şi spunea la toţĭ prieteniĭ luĭ că e fericit a scăpa din jandarmĭ. Dar sărmanul băiat uitase pe D. Maior Baldovicĭ.

— O să vezĭ ordin de mutare, jidane, nicĭ mort nu te las d'aci.

Aceste cuvinte —ne-a afirmat muma— aŭ fost spuse de maiorul Baldovicĭ fiuluĭ eĭ şi fiiul i le-a repetat eĭ.

Tînĕrul singur a povestit mameĭ sale acest lucru.

D. Maior Baldovicĭ reuşeşte, nu ştim în ce chip — să facă să se revoace ordinul de mutare. Afirmăm că a existat un ordin de mutare şi cerem să se cerceteze pentru ce şi în urma căreĭ intervenţiĭ s'a revocat.

In culmea disperăreĭ, Ovicĭ băiat inteligent şi simţitor, vĕzĕnd că nu reuşeşte să scape, vine acasă şi întreabă pe mă'sa :

— Ce e de făcut ?

Mama consolează pe băiat şi'ĭ promite să facă tot posibilul să'l scape. Aceasta s'a petrecut alaltăseară. Băiatul liniştit şi încrezător se întoarce la cazarmă.

Erĭ pe la orele 10, muma se duce la cazarmă să vadă pe fiul eĭ.

— E trimes în oraş — i se respunde. Pe la orele 12 fratele maĭ mic află că Ovicĭ s'a sinucis la orele 9 dim. în magazia căzărmeĭ.

Toată familia aleargă la cazarmă; de acolo sunt trimişĭ la spitalul militar, unde nu maĭ găsesc de cât un cadavru.

—Maiorul Baldovicĭ l'a omorît, ne repetă de maĭ multe orĭ muma şi sora defunctuluĭ.

După ce ascultarăm toată povestirea mumeĭ ne ducem la divizionul de jandarmĭ.

D. *Locotenent Anghelescu* ne iese în uşe şi nu ne lasă să intrăm înăuntru, oprindu-ne în dreptul uşeĭ. După ce declinăm calitatea noastră de ziarist, spunem D-luĭ Anghelescu :

— Domnule locotenent, vĕ rog să'mĭ daţĭ amănunte asupra sinucidereĭ soldatuluĭ Ovicĭ.

— Ce amănunte vreĭ să aĭ la cazarmă ? ne rĕspunde rîzînd şi dînd din umerĭ D. locotenent.

— Cum ? s'a sinucis cine-va la cazarmă ? nu se poate afla nimic la cazarmă ?

— *Ce să se afle. S'a sinucis un soldat. Eĭ şi !* — replică tot rîzênd D. locotenent.

— Prin urmare nu puteţĭ să'mĭ spuneţĭ nimic ?

Atuncĭ intervine un sergent care era faţă şi ne spune pe un ton ameninţător :

— Ia nu maĭ discuta aicĭ.

— Să nu maĭ discut D-le locotenent ?

— S'a omorît un soldat. Eĭ şi ? repetă râzênd D. locotenent şi se depărtează.

Am raportat aci într'un mod absolut exact convorbirea ce am avut cu muma defunctuluĭ şi cu locotenentul Anghelescu. Din această povestire rĕsar câte-va lucrurĭ revoltătoare.

Cum se face că muma n'a fost prevenită de sinuciderea fiuluĭ eĭ şi când s'a dus să întrebe la cazarmă i s'a spus că e dus în oraş ?

Apoĭ, ştim într'un chip pozitiv că ierĭ dimineaţa înainte de a pune în execuţie hotărîrea sa, Ovicĭ *a scris o scrisoare*. Este sigur că dacă avea luată hotărîrea de a se sinucide, a scris familieĭ sale, al căreĭ unic sprijin era, câte-va cuvinte. Eĭ bine, muma a alergat peste tot, la spitalul militar, la cazarmă, n'a reuşit să vorbească cu vre-un ofiţer şi să primească scrisoarea fiuluĭ sĕŭ. Cerem să se cerceteze şi se va constata că a scris şi din scrisoarea lăsată se va vedea cauza care l'a împins la sinucidere.

In orĭ-ce caz Ovicĭ nu s'a sinucis fără cuvînt: şi cauza trebue căutată în suferinţele de la cazarmă, de care se plângea amar la toată lumea. Că se bate cumplit la jandarmĭ a afirmat însuşĭ D. locotenent Socec cu ocaziunea procesuluĭ D-luĭ căpitan Văcărescu.

Facem apel la sentimentele de înaltă dreptate care ceracteriză pe D. general I. Lahovary, ministru de rĕzboiŭ, care în parlament şi în inspecţiunile ce le-a făcut a declarat că nu va tolera bătaia în armată să facă o anchetă grabnică şi serioasă care să descopere cine sunt *asasiniĭ* luĭ Ovicĭ, care de 9 lunĭ era martirisat la cazarmă şi care n'avea nicĭ o altă cauză de desperare.

Căcĭ e adevĕrat asasinat să împingĭ la sinucidere pe un tînĕr de 21 anĭ, voinic şi inteligent, care 'şĭ face datoria către ţară şi să laşĭ în mizerie o familie întreagă.

Soldatul Cojocaru a fost condamnat la muncă silnică pe viaţă pentru că a lovit cu mâna pe un superior; ce pedeapsă se cuvine celor carĭ aŭ maltratat şi până în sfîrşit omorît pe soldatul Ovicĭ ?

Nu acuzăm pe nimenĭ, n'am făcut de cât să povestim cele ce ni s'a spus; dar afirmăm un lucru: *că soldatul Ovicĭ s'a sinucis numaĭ din cauza suferinţelor fizice şi morale ce le îndura la jandarmĭ.*

Ne-am făcut datoria, am spus tot ce am ştiut în această afacere gravă; remâne ca D. ministru de rezboiŭ să numească o anchetă serioasă, care să cerceteze cu imparţialitate cauzele sinucidereĭ soldatuluĭ Ovicĭ şi să descopere pe *ofiţeriĭ, carĭ în dispreţul legilor, în dispreţul ordinelor des repetate ale ministruluĭ de rezboĭ, întrebuinţează procedeurĭ brutale, care împing la acte de disperare pe orĭ-ce om simţitor.*

Sperăm că toţĭ confraţiĭ vor uni glasul lor cu al nostru pentru *a cere dreptate.*

R.

Noĭ maĭ aflem următoarele :

Se spune că nenorocitul brigadier ar fi lăsat treĭ scrisorĭ: una adresată mameĭ sale, a doua preseĭ şi a 3-a D-luĭ maior Baldovicĭ şi ofiţerilor din divizionul de gendarmĭ.

In mâinile cuĭ sunt scrisorile ? Se spune că în ale parchetuluĭ. Nu ştim încă nimic positiv. Se poate ca o mână interesată să le fi făcut să dispară.

Se maĭ spune că D. Maior Baldovicĭ ar fi cerut tînĕruluĭ treĭ miĭ de francĭ, ca să nu'l maĭ persecute.

Din toate acestea reese că în divizionul de gendarmĭ s'a comis o crimă.

Cine e autorul ? Fără să învinovăţim pe nimenĭ, cerem o anchetă foarte serioasă şi severă. In orĭ-ce cas maiorul Baldovicĭ e respunzĕtor de cele ce se întîmplă în divizionul de sub comanda sa. De aceia cerem darea sa în'judecată. Justiţia severă dar nepărtinitoare să stabilească nevinovăţia saŭ partea sa de culpabilitate.

*

Aseară la orele 5 p. m. maĭ mulţĭ studenţĭ în medicină s'aŭ presentat la redacţia noastră, spuindu-ne că nu li s'a permis să asiste la autopsia cadavruluĭ luĭ Ovicĭ.

D. procuror regal 'ĭ-a dat afară milităreşte. N'a permis controlul inteligent şi priceput al studenţilor asupra celor ce se vor afla.

Incă o dovadă că nu e lucru curat.

Şi când te gândeştĭ că divizionul de gendarmĭ e garda Regeluĭ, a capuluĭ supem al armateĭ !

Bugetul militar rusesc

D. Vanowski, ministru de rezboĭ rusesc, a presentat consiliuluĭ de stat bugetul militar pe anul 1892.

Suma totală al cheltuelilor generale e fixată la *douĕ sute douĕzecĭ şi cincĭ milioane ruble.*

D. Wisnigradzki, ministru de finanţe, a cerut să maĭ fie redus, căcĭ finanţele statuluĭ nu pot să 'l suporte.

Ministrul dn rĕzboiŭ abia a consimţit să se facă oare care reducerĭ la cheltuelile extraordinare. De reducerĭ în cheltuelile ordinare nicĭ n'a vrut să auză.

Scene din Giurgiu

(DUPĂ NATURĂ)

Toată lumea ştie, că *beţivul când e beat, se crede împĕrat.* Eĭ bine, eŭ am onoarea să vĕ asigur că revizorul nostru şcolar e maĭ modest. El, când se îmbată —şi aceasta i se întîmplă cam des de la o vreme încoace—maĭ lasă şi din ifosul ce'l are la trezie. Fenomen psihologic curios: în vreme ce toţĭ oameniĭ aŭ la beţie ideĭ exagerate despre valoarea lor personală, revizorul nostru — *stimatul* nostru revizor !—tocmaĭ atuncĭ pare a fi maĭ puţin pretenţios ! Chestie fisiologică nu tocmaĭ greŭ de explicat.

Dar să las aceasta şi să vĕ spun maĭ bine, cum am ajuns eŭ să descoper aceste,.. aplecărĭ sufleteştĭ al *demnuluĭ* representant al ministruluĭ şcoalelor—şi chiar al Regeluĭ, cum prin deducţie o demonstrează adesea însuşĭ D. revizor.

Eram într'o seară şi eŭ la birt. Mâncasem adică, pardon, ţinusem maĭ mult companie unuĭ prieten, care mâncase acolo. Bĕnd noĭ cafeaua stăteam încă de vorbă, când ce să auzim ? Un individ pe jumĕtate amorţit striga de la o masă vecină: chelner, chelner !

Era D. revizor şcolar, care striga. Da D. revizor şcolar, care era într'un hal ştiĭ colea, chiar de representant ministerial !...

— Chelner, chelner ! auzim a doua oară şi chelnerul veni armat cu banalul „poftiţĭ conaşule".

— Mergĭ (îc) de chiamă un vardist ! (îc)

— Indată conaşule !

Şi vardistul veni numaĭ de cât.

— S' trăiţĭ don revizor !

— Ascultă băete ! (îc) Ştiĭ la mine acasă ?

— S' trăiţĭ don revizor, nu !

— Cum nu, mĕĭ ! Da ce păzeştĭ tu ? (îc) Nu ştiĭ tu, că eŭ şez la coana (îc) Mariţa, în dosul bisericeĭ Greceştĭ ? (îc).

— S' trăiţĭ don revisor ! Acuma ştiŭ tot !....

— Să te ducĭ dar la mine (îc) şi să'ĭ spuĭ coaneĭ Mariţeĭ, să'mĭ facă foc în odae (îc). Auzit-aĭ tu ? (îccc...)

— S'trăiţĭ don revizor ! Iaca mĕ duc îndată !

Şi peste cincĭ minute sergentul reveni.

— S'trăiţĭ don revizor ! Am fost la coana Mariţa, dar nu era acasă. Am spus slugeĭ ceia ce D-voastră aţĭ ordinat !

— Bine, mergĭ sănătos *(îc).*

Când însă sergentul fu afară, iacă poliţaiul.

— Unde aĭ fost jupâne ? pentru ce aĭ părăsit pontul ?

— S'trăiţĭ don poliţaiŭ ! M'a trimes don revizor pân'la coana Mariţa dumisale, să'ĭ zic să facă focul !

— Care revizor, ce coană Mariţă ? Ce băigueştĭ ? Nu ţi-am spus eŭ să nu lipseştĭ nicăierĭ din pont ?

— S'trăiţĭ don poliţaiŭ ! Daca m'a trimes !..... Eŭ credeam, că trebue să'l ascult ca şi pe D-v.

— Ce, ca şi pe mine ? Dar de unde şi a luat dumnealuĭ ast-fel de dreptur ?

Şi intrând înăuntru furios.

— Cum ţi-aĭ permis dumneata, D-le, să daĭ ordine gardiştilor ? Nu ştiaĭ că aceasta o pot face numaĭ eŭ, D-l prefect şi mult. mult, comisariĭ orĭ ipistaţiĭ ?

— Cum, eŭ ca revizor, să n'am nicĭ măcar puterea *(îc)* unuĭ comisar saŭ ipistat ? *(îc).*

— Nu ! şi vorbă scurtă : Altă dată să nu te maĭ amestecĭ, unde nu'ţĭ fierbe oala ! C'apoĭ daĭ preste mine ! M'aĭ înţeles ?....

— *(îc)* Dar eŭ n'am crezut *(îc)* că te veĭ supăra. Sunt bun prieten cu D-l Ulubeanu, şi *(îc)* credeam că am şi eŭ atâta drept să daŭ ordine unuĭ gardist. *(îc).*

Şi incidentul se termină aicĭ.

Acum, că v'am spus pătărania, daţi-mĭ voe să vĕ întreb şi eŭ :

Nu'ĭ aşa că *revizorul nostru, când e beat se crede ipistat ?*

Modest om ! n'am ce zice.

Uzum

INFORMAŢIUNI

D. Lascar Catrrgiu s'a grăbit să aprobe aseară alegerea de primar şi ajutoare la primăria Capitaleĭ.

—✠—

In consiliul de miniştriĭ de ierĭ s'a hotărît mişcarea în administraţie şi în prefectură ce se va face în vederea alegerilor.

—✠—

D. Eugeniu Stătescu şi M. Ferechide 'şĭ pun candidatura la colegiul I de Muscel.

—✠—

Duminică 22 Decembre, ora 1 p. m. Societatea pentru ajutorul elevilor săracĭ din Capitală va distribui în şcoala de băeţĭ de la Lucacĭ îmbrăcăminte şi încălţăminte la 250 elevĭ săracĭ de ambe-sexe de la toate şcoalele primare din Capitală.

Domniĭ membriĭ aĭ Societăţiĭ precum şi toate persoanele filantropice sunt rugaţĭ a asista la această solemnitate şcolară.

—✠—

Cu ancheta asupra morţeĭ nenorocituluĭ tînĕr Ovicĭ a fost însărcinat D. Locotenent Cătuneanu de la consiliul de rĕsboiŭ.

—✠—

Astă-zĭ la orele 1 p. m. se va face ceremonia înmormîntăreĭ nenorocituluĭ brigadier Ovicĭ.

Cortegiul va porni de la vechiul spital militar din strada Ştirbeĭ-Vodă şi se va duce la cimitirul israelit dupe soseaua Mavroghenĭ, unde se va face înmormîntarea.

—✠—

Curtea cu juraţĭ din capitală, va judeca astăzĭ procesul uneĭ bande de tâlharĭ.

—✠—

Ştirea dată de un ziar că *Naţionalul* va înceta de a maĭ apare este cu totul falsă.

—✠—

Astăzĭ este anul noŭ catolic.

—✠—

Erĭ trebuia să se judece de curtea cu juraţĭ procesul pentru devastarea redacţiilor.

Procesul s'a amînat pentru sesiunea viitoare din causă că procedura nu era complectă.

—✠—

Cu părere de rĕŭ am anunţat încetarea din viaţă a D-luĭ Nicolae Rosetti Roznovan, decedat în Iaşĭ, după o lungă boală.

Inmormîntarea se va face la moşia Stânca, din judeţul Iaşĭ, conform dorinţeĭ exprimate de defunctul.

Trimitem atât vĕduveĭ cât şi întregeĭ familiĭ sentimentele noastre de condoleanţă.

—✠—

Arhiva, organul societăţeĭ ştiinţifice şi literare din Iaşĭ de la 1 Ianuarie 1892 va începe să apară în editura fraţilor Şaraga, din Iaşĭ.

Revista va continua să apară regulat şi cu înbunătăţirĭ serioase nu numaĭ asupra materiilor, dar şi în ce priveşte hîrtia şi tiparul.

Nu ne îndoim că toţĭ ceĭ iubitorĭ de ştiinţă şi de literatură românească vor continua să dea tot sprijinul lor acesteĭ reviste ce ocupă un loc de onoare în publicaţiunile româneştĭ.

—✠—

Pentru concursul ce se va ţine la 2 Ianuarie pentru trimiterea a 2 farmacişţĭ militarĭ în streinătate, candidaţĭ înscrişĭ până acum sunt şase şi anume :

D. C. Stabil şi D. N. Grigoriadi, farmacişţĭ de regiment, vechĭ asistenţĭ în laboratorul de himie al armateĭ; D. C. Dimitrescu Parepa, farmacistul reg. 1 geniŭ, şeful laboratoruluĭ de himie al forturilor; D. A. Răteanu, farmacist de batalion şi student la Facultatea de ştiinţe din Iaşĭ; D. G. Nicoleanu, farmacist de regiment şi D. Toma Aburel, farmacist de batalion.

Tezele acestor tinerĭ s'aŭ înaintat deja ministeruluĭ de rezbel. — Toate sunt de o valoare foarte însemnată pentru literatura şi ştiinţa farmaceutică.

După concurs vom reveni asupra fiecăreia în parte.

Sperăm că comisiunea examinatoare nu se va conduce după intrigile dintre culise, şi va alege dintre concurenţĭ pe ceĭ maĭ distinşĭ şi care aŭ dat deja dovezĭ de aptitudinĭ în scopul pentru care se trimite în streinătate, maĭ cu seamă că toţĭ concurenţiĭ sunt dintre tineriĭ ceĭ maĭ studioşĭ aĭ arteĭ farmaceutice.

—✠—

Astă-zĭ curtea de casaţie ţine ultima şedinţă.

Vacanţa pe care o va lua pentru sărbătorile Crăciunuluĭ va ţine până la 8 Ianuarie 1892.

—✠—

Gazeta Săteanuluĭ.—Sumarul Nr. 19 şi 20 (163, 164) şi Nr. 21 şi 22 (165, 166), 5 şi 20 Noembrie şi 5 şi 20 Decembrie 1891 :

Cronica Agricolă: C. C. D. — Coana Despa.—Inapoĭ (poezie), Carol Scrob. — Săteanul. — Canna Indica, Heliotropul Peruvian, Vilmorin.— Diferite ştirĭ agricole, C. — A treia conferinţă internaţională din Roma. — Francisc Copée, X. — Rasele de animale domestice, Y. — Din ţară, X.—Buletin comercial.

Tîrgul de vite de la Constanţa. Roata noroculuĭ, comedie cu cântece. — Morţiĭ celebri.—Cântece populare, Elena D. O. Sevastos.

Noaptea Sfîntuluĭ Vasile (poezie), Carol Scrob —Vlad Ţepeş (urmare). — Cucoana Catrina (tipurĭ din provincie), Arthur Gorovei.

—✠—

Mâine seara, la Teatrul Naţional se va reprezenta *Bomba cu apă fiartă*, (La Boule), comedie în 4 acte de Meilhac şi Hallevy.

Duminică 22 Decembre, se va reprezenta *Curierul de Lyon*, dramă în 5 acte şi 8 tablourĭ.

SAINT-POL-ROUX

JUCĂRIILE DIN BETLEEM

Ninge, ninge, ninge....

Cerul e înbîxit de norĭ, lebede marĭ cărora vîntul furios le smulge penele.

Atâtea pene cad în cât Lucrurile de pe pămînt seamănă îndată cu nişte străbune, în întunericul nopţiĭ.

* * *

Gol, pe paele galbene din iesle, în coşarul cenuşiŭ, Copilul doarme : ar zice cine-va că este un Trandafir mare făcut Copil, în care se vede doĭ stînjenĭ carĭ aŭ, în loc de pistilurĭ, privirĭ noĭ.

O Oae de Betleem, fulg mare de nevinovăţie, slujeşte de perină Copiluluĭ; din când în când din perina vie iese câte un beheit şi copilul îĭ rĕspunde cu un surîs drăguţ. Lângă iesle staŭ, în stînga un Boŭ de Galilea, în dreapta, un Măgar de Iudea; aburul cald care iese din nările lor curate se vede ca un fum de tămâie şi maĭ fin de cât muselina; aburul acesta înfăşoară pe copil ca în nişte scutece uşoare.

Ingenuchiată la picioarele copiluluĭ, veghiază, suavă ca şi un crin de Zabulon, veghiază Maria Fecioara, cu sîniĭ umflaţĭ de un lapte în faţa Porumbeluluĭ Spiritual, doă suliţĭ diafane ţîşnesc din ochiĭ îngereştĭ aĭ dînseĭ. In fundul staŭluluĭ Iosif Dulgherul astupă cu scîndurĭ crăpăturile pentru ca să nu intre vîntul.

* * *

O furtună trecĕtoare a gonit toate lebedele din aer.

Din culmea cea maĭ de sus, roiul de constelaţiunĭ pare că priveşte cetatea pastorală a luĭ David şi diamantele acestea ale ceruluĭ seamănă cu nişte ochĭ de fetiţe când vĕd zaharicale.

Iosiv zice de odată pe când acopere cu o şuviţă de pânză o fereastră:

— „O Bine-cuvîntată-între-toate-femeile zăresc sus în cer o Barză de aur luminos."

Maria Fecioara zice, uitându-se la copil care tocmaĭ suge atuncĭ.

— „Sigur că e o Stea!"

Insă Iosiv rĕspunde:

— „O pasere cu aripĭ, zi maĭ bine, findcă zboară. Vine spre Betleem şi acum stă nemişcată d'asupra staululuĭ".

— „Atuncĭ este o stea care umblă!" rĕspunde slujnica Domnuluĭ.

Iosiv, până nu bate încă cuiul din urmă în fereastră, se maĭ uită odată afară şi zice:

— „O binecuvîntată între toate femeile, la lumina nouă a steleĭ care are aripĭ, eŭ vĕd pe zăpadă treĭ Forme Ticăloase că vin spre staul".

Iute iute Maria Fecioara pune pe Copilul care s'a săturat jos pe paele galbene din esle şi atuncĭ ultima lovitura de ciocan prinde pînza la fereastră.

* * *

Iosiv se duse să deschiză uşa celor treĭ Forme Ticăloase.

Ele păşiră până pe prag, pline de zăpadă: aĭ fi zis că sunt treĭ berbecĭ prea nalţĭ şi prea bătrînĭ.

Iosiv crezĕndu-le îngheţate de frig şi flămânde le zice să intre şi Maria Fecioara le arătă miere şi zmochine uscate.

Insă cum aŭ intrat s'a topit zăpada din pricina căldurii din staul şi cele treĭ Forme Ticăloase sunt acum treĭ Forme de toată Frumuseţea.

Subt lampa de argil unde arde untdelemnul, ca şi cum mosafiriĭ aceştia lepădaseră după dînşiĭ o manta ticăloasă, triumfaŭ acum, pe zambila saŭ pe purpura rochiilor lor, triumfaŭ piatra preţioasă şi metalul de glorie.

Recunoscênd după mitra ce aveaŭ pe cap că sunt treĭ Craĭ de la Rĕsărit, Maria-Fecioara şi Iosiv Dulgherul se închină înaintea lor, pe când Copilul întinde zîmbind braţele spre obrazul negru al luĭ Melhior.

Find-că nu vorbeaŭ toţĭ aceiaşĭ limbă. schimbară câte-va vorbe scurte cu mâinile tăcute.

Insfârşit Magiĭ ca şi nişte albine carĭ ar curta pe Trandafirul cel mare, încep să facă mătăniĭ înaintea esleĭ şi mişcările ce fac eĭ seamănă cu legănatul uneĭ cădelniţe, apoĭ se prosternă cu mitra în paele galbene.

După adoraţie, fie-care Craĭ oferi câte o jucărie pe care o scoase, Gaspard cu barba ca aurul dintr'o cutie de aur, Balthazar cu barba albă dintr'o cutie de argint, Melhior cu obrazul negru dintr'o cutie de abanos.

O ramură de hurmal de Jordan fu cea dintâĭ jucărie scoasă din cutia de aur de Gaspard cu barba blondă.

Copilul, frumos ca o bucurie, o luă şi începu să facă vînt Marii-Fecioareĭ, al caruĭ obraz candid părea că primeşte o roă de Aprilie.

Atuncĭ Măgarul de Judea începu să zbiere.

Şi zbieretul Măgaruluĭ însemna:

— „Fiule vestit de Gabriel Aleseĭ din Nazaret, aşa va fi sceptrul verde al Împĕratuluĭ din Evanghelie când va intra, călare pe o spinare din neamul meŭ, în Ierusalimul luĭ Zaharia! Copitele măgaruluĭ pe care veĭ fi tu călare vor călca atuncĭ naivele stofe rĕspândite de Săraciĭ de spirit, pe când rămurile, înflorite cu ochĭ de publicanĭ, vor cânta: glorie Mesieĭ Speranţeĭ Omeneştĭ! pe care o vor repeta cu glas de corbĭ Fariseiĭ fugiţĭ în pivniţile lor!"

Un Biciŭ de Ierusalim fu a doa jucărie scoasă din cutia de argint de Balthazar cu barba albă.

Atuncĭ Boul din Galilea începu să mugească şi mugetul luĭ însemna:

— „Hristos cu parabolele limpezĭ, aproape de serbarea Paştilor, când veĭ găsi Templul uzurpat de vînzătoriĭ de porumbeĭ şi de schimbătoriĭ de banĭ, aĭ să baţĭ cu Biciul ăsta de sforĭ pe profanatorĭ şi porumbeiĭ se vor năpusti nebunĭ spre portice ca şi frunzele suflaţe de vînt, şi dinariĭ şi drahmele căzute de pe mesele rĕsturnaţe vor rĕsuna pe jos şi vor strĕluci cu luminile lor nelegiuite."

O Cruce de Golgotha fu a treia jucărie pe care o scoase din cutia de Abanos Melhior cu obrazul negru.

Atuncĭ Paia din Betleem începu să beheiască jalnic şi beheitul eĭ însemna:

— „O Mântuitorule al luĭ Israil, iacă infamul sycomor pe care te vor ridica în sfîrşit Scribiĭ şi Prinţiĭ Preoţilor, plictisiţĭ de pescuiturile minunate, de pâinile înmulţite, de sinagogele cucerite, de Madelenele iertate, de centurioniĭ uimiţĭ, de ochiĭ care şi-aŭ căpătat iar vederile, de leproşiĭ vindecaţĭ, de furtunile supuse şi de cadavrele înviate."

Nicĭ Fecioara, nicĭ Magiĭ, nicĭ Dulgherul nu ghiciseră zbieretul Măgaruluĭ, mugetul Bouluĭ, beheitul Oiĭ; singur copilul pricepuse, fiindcă el ştia toate limbile prin Amintire.

De aceea Isus zîmbi Oiĭ, Bouluĭ şi Măgaruluĭ; şi dobitoacele acestea pricepură singure că zîmbetul însemna:

— „Adevĕr zic vouĕ, acestea sunt simbolurile Păstoruluĭ Alb care vine din Tîrla Albastră dupe profeţiĭ, pentru ea să zmulgă oile din lumea asta din mâinile Păstoruluĭ Negru de la Tîrla Roşie."

Fără să ştie pentru ce, Maria Fecioara plângea pe Jucăriile ciudate şi misterioase, şi Iosiv se gândea cu capul în mâinĭ.

* * *

Magiĭ se'ntorc iar spre Răsărit.

Vîntul spulberă iar Lebezile carĭ s'aŭ întors; peste lucrurile d'aci jos ploă iar pene şi iar pene....

Din pragul staululuĭ cenuşiŭ, Iosiv Dulgherul priveşte cum cele treĭ Forme Frumoase pier în umbra depărtată în Forme Ticăloase.

Ninge, ninge, ninge.

Spartali

Fapte şi Intâmplărĭ

Catalepsie. — O ţĕrancă tînĕră de lângă Linz adoarme subit şi în timpul somnuluĭ ce ţine câte douĕ ceasurĭ pronunţă frase latineştĭ şi reciteazâ un discurs despre puterea mătăniilor.

Faptul acesta, reproducîndu-se în fiecare zi de maĭ multe lunĭ şi cu variante în discurs, toată lumea se întreabă cum se face că o femee fără ştiinţă de carte poate să repete discursurĭ pe care probabil că le-a auzit în stare de trezie.

Şi nu e poveste nicĭ păcăleală ceea ce spunem; ci un cas de catelepsie isterică bine constatat.

Ţăranca nu simte nicĭ o durere când e înţepată cu acul în timpul somnuluĭ cataleptic. Acesta e mijlocul clasic pentru constatarea aceşteĭ stărĭ nervoase.

Whigs şi tories. — Aceste douĕ cuvinte sunt întrebuinţate ca să desemneze pe liberaliĭ şi conservatoriĭ din Englitera.

Iată istoricul acestor cuvinte.

Whig e un cuvînt scoţian. După uniĭ, e întrebuinţat în Irlanda şi însemnează zer.

Pe când ducele de York, fratele luĭ Carol II, se refugiase în Scoţia, partizaniĭ duceluĭ eraŭ siliţĭ să se retragă în munţĭ, unde se hrăneaŭ numaĭ cu lapte. Atuncĭ eĭ poreclirâ pe persecutoriĭ lor *thories*, ce însemnează tîlharĭ.

Tory pare că e derivat din irlandezul *torie me*, ce însemnează „dă-mĭ„ expresie cu care tîlhariĭ întîmpină pe călătoriĭ cărora le es înainte

Alţiĭ spun că origina cuvîntuluĭ *whig* se urcă la Carol I. Partizaniĭ acestuĭ prinţ eraŭ porecliţĭ „cavalerĭ" şi aĭ Parlamentuluĭ „capete rotunde".

Şi fiind-că duşmaniĭ Regeluĭ îl acuzaŭ că favoriseazâ rebeliunea Irlandieĭ, numele de cavalerĭ fu schimbat în *tories*, şi reciproc, partizaniĭ Regeluĭ deteră parlamentarilor numele de *whigs* saŭ băutorĭ de lapte.

Walter Scott zice că *whig* este un cuvînt cu care se servesc ţĕraniĭ ca să dea ghiers cailor; după el, partidul Regeluĭ dete numele de *whigs* presbiterienilor scoţienĭ (în 1680), pentru că ceĭ maĭ mulţĭ eraŭ ţĕranĭ saŭ căruţaşĭ.

ULTIME INFORMAŢII

Plecarea D-luĭ Pake Protopopescu în streinătate a ajuns obiectul uneĭ adevĕrate polemice între ziare.

Adevĕrul în această afacere este următorul:

Domnul Pake Protopopescu va pleca la Pesta împreună cu soţia D-sale unde o soră a D-neĭ Protopopescu-Pake se va căsători.

Fostul primar al capitaleĭ va sta numaĭ opt zile şi se va întoarce în capitală, unde va lupta în alegerile viitoare, în contra guvernuluĭ.

—x—

Linia ferată Paşcanĭ-Botoşanĭ este în cea maĭ mare stare de mizerie.

Traversele sunt putrede cu totul şi direcţia căilor ferate n'are nicĭ o grije să le înlocuiască.

Se vede că aşteaptă să se întâmple noĭ nenorocirĭ spre a se lua vr'o mĕsură.

Să nu uite onorata direcţiune, că respunderea cade în orĭ ce caz asupra celor care se află în capul acesteĭ administraţiunĭ şi că într'o zi va trebui să dea seama de culpabila neglijenţă şi nepricepere a personaluluĭ eĭ.

—x—

Ierĭ s'a făcut o spargere în com. Rĕdovan.

O ceată de hoţĭ aŭ spart cârciuma luĭ Mitache Agapeta furându-ĭ suma de 1520 leĭ, 5 trîmbe de pânză şi 40 de şervete de borangic.

—✠—

Constituţionalul de acuma câteva zile vorbind de concursul pentru catedrn de medicină operatorie de la facultatea de medicină din Iaşĭ, găseşte de cuviinţă a lovi în D. Dr. Zamfirescu, unul din candidaţĭ.

Nu ştim ceea ce a făcut pe *Constituţionalul* să facă aceasta; ceea ce ştim e că D. Dr. Zamfirescu e de mulţĭ anĭ suplinitor la acea catedră, îşĭ îndeplineşte datoria şi de doĭ anĭ de-a rîndul a stat şi a lucrat la Paris câte 3 lunĭ numaĭ *medicină operatorie.*

—x—

D. Prim-Procuror Sfetescu a depus ministeruluĭ Justiţieĭ rezultatul ancheteĭ făcute la direcţia poşteĭ, în urma declaraţiilor ziaruluĭ nostru că se deschid scrisorile de către amploiaţiĭ poştalĭ.

—✠—

Toţĭ funcţionariĭ comercialĭ, carĭ voesc să ia parte la congresul de la Brăila, sunt rugaţĭ să se înscrie chiar de acum la sediul societăţeĭ.

—✠—

Membriĭ societăţeĭ de arme şi gimnastică vor fi convocaţĭ pentru ziua de 10 Ianuarie spre a modifica statutele societăţeĭ.

—✠—

Astă-zĭ şi mâine se va împărţi ajutoarele de haine şi banĭ la săraciĭ înscrişĭ la primărie.

—✠—

Celebra actriţă în etate de 9 anĭ Dora Lambertini reîntorcêndu-se din Iaşĭ va da în Teatru Bulevarduluĭ douĕ marĭ representaţiunĭ de adio în zilele de 26 şi 27 Decembrie curent.

PRIMĂRIA URBEI PLOESCI

Publicaţiune

Noĭ Primarul Comuneĭ Urbane Ploescĭ,

Avênd în vedere că la 31 Martie anul viitor 1892, espiră termenul antrepriseĭ venituluĭ Caseĭ Comunale, din taxele asupra articolelor supuse la accise;

Avênd în vedere, că la aceiaşĭ dată, espiră şi căutarea veniturilor de la cotitul vaselor şi mĕsurătoarea productelor cu hectolitrul;

Pe de-oparte destinăm ziua licitaţiuneĭ la 20 Februarie viitor, iar pe de alta publicăm spre cunoştinţa generală şi învităm pe D-niĭ amatorĭ, carĭ vor voi să ia în antreprisă aceste veniturĭ unificate, ca în arĕtata zi, orele 12, să bine-voiască a se presenta în pretoriul Primărieĭ, spre a concura la licitaţiune, însoţiţĭ de garanţiĭ în banĭ saŭ efecte publice, în valoare de leĭ 41,575.

Arendarea acestuĭ venit se face pe termen de 3 anĭ, începênd de la 1 Aprilie anul viitor 1892; iar condiţiunile se pot vedea în Cancelaria Primărieĭ, cu zece zile înainte de ziua licitaţieĭ.

Primar, *Gh. Ionescu*

Secretar, *N. Poppescu*

Nr. 5677
1891 Decembrie 16.

MERSUL TRENURILOR
Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Paşcanĭ 9,04 s., soseşte în Iaşĭ 11,20 s. — **Accelerat,** pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Păşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ la 7,50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 noptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4 23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteştĭ 9,38 seara, din Costeştĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiaşĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3,40 dim., soseşte în Vêrciorova 4,02 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureştĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleştĭ 11,04 dim., din Piteştĭ 11,37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiaşĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, soseşte în Vêrciorova 8,30 s. — Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiaşĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, soseşte în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 2.35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Goleştĭ 5.24 seara, din Piteştĭ 5,50 seara, din Costeştĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 soseşte la Craiova 10,05 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct persoane.— Pleacă din Bucureştĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10,44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9,40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2,55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5,59 p. m., soseşte Galaţĭ 6,35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.— Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m. din Focşanĭ 7,48 seara, din Mărăşeştĭ 8.30 seara, soseşte Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, soseşte Predeal 9,25 seara.

Accelerat.— Pleacă din *Bucureştĭ* 7,40 d., din Ploeştĭ 9,27 d., din Câmpina 10,26 d., din Sinaia 11,38 p. m., soseşte Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8,50 d., din Ploeştĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., soseşte Predeal 1,56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureştĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ, Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI:

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu [illegible] p. m. fulgerul, la 10,45 d. şi 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU.
TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI